

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۸/۱۲/۱۸

م. عارف عباسی

نشانی معلوم در جست و جوی صلح!

به قرار آخرین خبر صدای امریکا، مؤرخ ۱۷ دسمبر، پاکستان در امیرات عربی جلسه ای را منعقد ساخت، یا توسط پاکستان بر گزار شد، که هیأت امریکایی تحت ریاست زلمی خلیل زاد با نمایندگان طالبان مستقیماً مذاکره نمودند. در این جلسه نمایندگان دولت افغانستان، پاکستان، عربستان سعودی و مملکت میزبان شرکت نمودند.

ذبیح الله مجاهد که خود را سخن گوی طالبان قلمداد می کند گفت که طالبان با نمایندگان امریکا مذاکره نموده از مذاکره با نماینده حکومت وحدت ملی ابااء ورزیدند، ولی یک مسئول جریان طالب این ادعا را رد و یک تبلیغ نادرست خواند و گفت در مذاکرات نماینده طالبان و نماینده دولت افغانستان شرکت داشتند.

یک نماینده بلند پایه پاکستان به صدای امریکا گفت که مذاکرات ابودایی تلاش های اخیری است که باید با این جنگ هفده ساله از طریق رسیدن به یک توافق نامه سیاسی پایان بخشیده شود، این مذاکرات متعاقب ابتکار عمل روسیه است که طالبان را به میز مذاکره آورد ولی نماینده حکومت افغانستان در آن شرکت نورزید، نتایج جلسه ماسکو طوری که توقع می رفت موفقانه نبود. امریکا از ماه جولای بدین سو تماس های مستقیم را با طالبان برقرار ساخته تا زمینه رسیدن به یک توافق نامه سیاسی مهیا گردد و به اساس گفتار مسئول پاکستانی تا هنوز امریکا یک سیاست مشخص در مورد تطبیق و توسعه هدف صلح در افغانستان ندارد.

اگر از متباقی خبر صدای امریکا که موضوعات تکراری آتی را احتوا می کرد،

- اتخاذ سیاست سخت گیرانه حکومت ترمپ در برابر پاکستان و توقف کمک های نظامی و اقتصادی امریکا برای آن کشور در اثر نقش علنی پاکستان در نا امنی افغانستان و حمایت، تحکیم و تمویل طالبان که باعث قتل بیش از ۱۵۰۰۰۰ افغان ملکی و نظامی و بالاتر از ۳۰۰۰ سپاه امریکا و متحدین آن گردید.
- عکس العمل شدید حکومت و مقامات نظامی پاکستان در برابر اتهامات امریکا.
- بالاخره تغییر آتی و انعطاف در سیاست امریکا و ارسال نامه از طرف ترمپ به صدراعظم پاکستان و تقاضای تجدید روابط عنعنوی زیر لحاف با پاکستان.

● استقبال امریکا از همکاری پاکستان در انعقاد جلسه ابو دابی * تعهدات عمران خان برای کمک و ایجاد امکانات در موفقیت مذاکرات صلح افغانستان.

یک مأمور بلند پایه پاکستان که از ذکر نامش خود داری نمود اظهار داشت که در ظرف سه سال گذشته این اولین باری است که طالبان با نماینده حکومت افغانستان در اجلاس ابو دابی اشتراک می‌ورزند.

این اقدام و ابتکار عمل پاکستان در زمینه سازی چنین مذاکرات مبین یک واقعیت است که نزد پاکستان همان گونه که نیروی آفرینش چنین مصیبتی برای افغانستان و کشاندن پای امریکا در این گرداب بلعنده بود حالا هم بدون شک قدرت پایان بخشیدن به این فاجعه عظیم بشری را دارد، حقیقت میرهن آفتاب گونه بر اساس تجارب اندوخته شده از سال ۲۰۰۳ م. بدین سو، همه جهان با اسناد و شواهد دانستند و می‌دانند که عامل اصلی و یگانه نا امنی، حملات مسلحانه، قتل و قتل اولاد افغانستان و سپاهیان قوای ناتو و ویرانی افغانستان پاکستان است.

طالبان با جنگ های میدانی و عملیات انتحاری شان، به اساس راپور های مستند و مؤثق رسانه های معتبر جهان و اظهارات نظامیون و سیاسیون دخیل در جنگ و ماجرای افغانستان مستقیماً توسط قوای نظامی و آی اس آی پاکستان اداره، تنظیم، بسیج و سوق و اداره می‌گردد و حکومت های ملکی و انتخابی در این بخش نقشی ندارند. روابط طالبان با ایران و روسیه توسط پاکستان برقرار شد

ضمناً شواهد قوی در دست است که در قدم اول جریان طالب یک وسیله جنگی بوده از خود تشکل و رهبری مستقل و نصب العین مشخص سیاسی ندارد و نظر به طرز تربیه، پرورش و مکتب عقیدتی از خردمندی سیاسی مطابق مقتضیات عصر و زمان بی بهره اند و ثانیاً در واقعیت هر گونه ابتکار عمل، استقلال نظر و تصمیم گیری از نزد شان سلب گردیده و احياناً اگر تنی چند به تشبثات مستقلانه مبادرت ورزیده اند کشته، محبوس ویا ناپدید شده اند.

این یک واقعیت شناخته شده بین المللی است که بعد از سال ۲۰۰۲ م. که پیشنهاد طالبان برای مذاکره صلح با امریکا رد گردید و در دور اول حکومت کرزی درایت دیپلماتیک خلاف عقلانیت سیاسی فدای حس انتقام جویی شده برخورد نا بخردانه و نا عاقبت اندیشانه در برابر پاکستان اتخاذ گردید، که در فقدان درک حساسیت وضع و موقف ستراتیجیک پاکستان، نفوق سیاسی و نظامی و اقتصادی آن تعقیب شد.

علاوتاً عمداً زمینه گسترش نفوذ همه جانبه رقیب سر سخت پاکستان یعنی هندوستان در بسی امور افغانستان فراهم ساخته شد، که باعث ایجاد تشنجات سیاسی میان افغانستان و پاکستان گردید، در سال ۲۰۰۳ پاکستان با مقابله با این اوضاع با بسیج ساختن طالبان فراری و جلب و جذب داوطلبان جدید با تبانی سازمان القاعده صفوف تاز نفسی تنظیم و لشکری بیاراست با شیوه های نوین حنگ های چلیکی با اضافه نمودن عمل خود کشی به حیث یک حربه قوی تخریبی و دهشت افگنی تا سیاست عمق ستراتیجیک خود را غرض تسلط بر تعیین سرنوشت آینده افغانستان تعقیب نماید.

با مد نظر داشت واقعیت های عینی و بازی های اغواه گرانه پاکستان گمان نمی رود که پاکستان تغییری در سیاست خود آورده و این ابزار قوی تطبیق کننده طرح های سنجیده شده خود را به این آسانی از دست دهد. پاکستان علی الرغم شواهد تأیید شده بین المللی از مداخلات در امور افغانستان و طالب پروری با دیده درایی و پر رویی انکار نموده به

چشم دنیا خاک می باشد و هر تعهدی که بسپارد قابل اعتبار نیست. مگر این که با یک تحول بنیادی سیاسی حکومت های آینده پاکستان تسلط عمیق قوای نظامی را بر سیاست خارجی پاکستان در هم شکنند و آنر در حیطه مدیریت حکومت ملکی در آرنند که از احتمال بعید است.

اما در جهان سیاست نمی توان امکانات تغییر و تحول را رد کرد و عواملی و انگیزه هایی پدیدار می گردد که بازنگری در یک روش قبلی و عنعنوی را بار می آورد. به احتمال قوی سیاسیون و نظامی های پاکستان اهمیت مناسبات، روابط و کمک های امریکا را درک نموده و مخفیانه اطمینان قوی به امریکا در مورد تغییر سیاست شان در افغانستان و آمادگی شان را برای همکاری در تحقق بخشیدن اهداف صلح خواهی امریکا نشان داده باشند.

خلیل زاد نماینده امریکا برای جستجوی صلح از طریق سیاسی وظیفه خود را در پرتو تغییر موقف امریکا در برابر پاکستان و تعهدات عمران خان برای کمک در راه تأمین صلح در افغانستان دنبال خواهد نمود. چون عامل اصلی تشخیص و راه رسیدن به یک توافقنامه سیاسی شناسایی شده که پاکستان است و فقط پاکستان پس بالا و پائین دودین خلیل زاد به ازبکستان، ترکمنستان و روسیه اگر دلیل خاص سیاسی که من نمی دانم داشته باشد در غیر آن نقش اساسی در موفقیت مأموریت او ندارد چه حالا همه راه ها به صوب پاکستان می انجامد و یک بار دیگر صداقت پاکستان در ایفای تعهداتش مورد آزمون قرار می گیرد.

امریکا با سوقیات بیشتر سپاه خود و متحدین توقع داشت که نیروی نظامی طالبان را تضعیف و از یک موقف قوی سیاسی و نظامی با آن ها داخل مذاکره شود ولی اعتراف جنرالان امریکایی که در جنگ برد نیست و گسترش ساحات متصرفه طالبان و فزونی حملات مسلحانه و تلفات جانی مردم ملکی و نظامی طالب را در موقف قوی تر قرار داد و مطابق عنعنه مذاکرات باید به جانب قوی امتیازاتی بخشید و شرائط شان را تحت اصول داد و ستد پذیرفت.

هر نوع حدس و گمان در این مورد قضاوت قبل از وقت بوده دیده شود که این صلح متوقعه تا چه حد آرزو های ملیون ها افغان منتظر را برآورده می سازد و تا چه حد منافع علیای ملی افغانستان در نظر گرفته می شود.

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نبشته ها و مطالب دیگری از این نویسنده معزز و نامدار را مطالعه کنند، می توانند با "کلیکی" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به "آرشیف" شان رهنمائی شوند!

نشانی معلوم در جست و جوی صلح!

[A_abasi_neshaney_dar_jostojoye_solh.pdf](#)